

[Karen Thursø Hansen.]

alle som én holder sammen og hindrer opklaring, når politiet viser sig. Det forekommer mig, at de, der i disse dage forsvarer Christiania, tager lidt for let på ansvaret for de børn og unge, der her er lokket ud i narkomaniens hængedynd.

En fortsat intens oplysningskampagne er et af midlerne til at advare de unge, men også at følge eventuelle narkomaner, der har gennemgået afvænnning eller nedtrapningskur over en eventuelt længere periode, da det netop ofte viser sig, at den første tid er den sværeste at komme igennem. Selv om man har den bedste vilje til at holde sig på den rette vej, er nederlag af den ene eller anden art ofte årsagen til, at man falder tilbage i den gamle gænge.

Efter min formening må det være op til de ansvarlige at finde udveje for på den ene eller anden måde at give disse unge tilbud under den ene eller anden form, om en eller anden form for beskæftigelse, kan man sige, på den måde, at de får et eller andet, som de interesserer sig for. Man skal også til stadighed være parat med råd og vejledning.

Naturligvis kan man ikke holde de unge, der kommer ud fra fængslerne, eller som efter en revalideringsperiode skal klare sig selv, i hånden alle døgnets timer, men det er af overordentlig stor betydning at sætte ind med støtte, således at der altid er mennesker omkring dem, der kan virke som støtter for dem. Dette kan eventuelt gøres ved familiepleje, og vi har set, at der har været mange tilbud rundt omkring fra med hensyn til at prøve på at hjælpe narkomanerne over den første vanskelige tid. Men oplysning, genoplysning og oplysning — man kan ikke gentage det for tit — er af allerstørste vigtighed i dette kedelige miljø.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 13, hvor vi begynder med spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.56.

Mødet genoptaget kl. 13.

Man gik først til den sidste sag på dagsordenen, der var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Mette Madsen* (V) til socialministeren:

„Vil ministeren tage initiativ til, at den person, der har nattevagt på det lokale alderdomshjem eller anden lignende institution, også pr. telefon skal kunne kontaktes af de ældre mennesker, som bor i deres eget hjem?“

(Spm. nr. 255).

Skriftlig begrundelse.

Mange ældre mennesker ønsker at forblive i deres hjem fremfor at blive anbragt i institution. Denne løsning er i de fleste tilfælde også den bedste for den enkelte, ligesom den er den billigste for det offentlige.

Der har imidlertid vist sig vanskeligheder i forbindelse med overvågningen af de ældre, medens de bor hjemme. Nu er der fremkommet et elektronisk overvågningssystem, som muliggør, at endnu flere ældre kan blive i deres hjem.

Indtil dette system er fuldt udbygget, bør nattevagten på det lokale alderdomshjem eller lignende institution kunne påtage sig den ekstra opgave, det er at være telefonvagt også for de ældre, der bor hjemme. De ældre vil heigennem føle sig meget tryggere, fordi de ved, at der findes en person, som vil tage sig af deres problem og give dem råd eller tilkalde hjælp.

En sådan hjælp for de ældre, der bor hjemme, vil være meget billig for det offentlige at gennemføre.

Socialministeren (*Eva Gredal*):

Den ordning, som fru Mette Madsen foreslår, kræver ikke noget initiativ fra min side. Der er nemlig ikke noget i vejen for, at de sociale udvalg bestemmer, at ældre mennesker skal kunne henvende sig til en person på et alderdomshjem eller plejehjem. Det er på den anden side heller ikke noget, jeg kan pålægge de sociale udvalg, da ud-